

โครงการ

เรื่อง การรักษาความเย็นของน้ำแข็ง

จัดทำโดย

1. นายนพรัตน์ ยารังกา
2. นายดอน ทาวะดี
3. นายสุวิชาติ หนักแน่น
4. นายพงษ์ศักดิ์ ทานา

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเชียงใหม่

โครงการ

เรื่อง การรักษาความเย็นของน้ำแข็ง

จัดทำโดย

1. นายนพรัตน์ ยารังกา
2. นายดอน ทาวะดี
3. นายสุวัณชาติ หนักแน่น
4. นายพงษ์ศักดิ์ ทานา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อ.กัลยา หอมดี

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอแม่แจ่ม

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเชียงใหม่

บทคัดย่อ

ชื่อโครงการ การรักษาความเย็นของน้ำแข็ง

ชื่อผู้จัดทำโครงการ 1. นายนพรัตน์ ยารังกา
2. นายดอน ทาอะดี
3. นายสุวิธชาติ หนักแน่น
4. นายพงษ์ศักดิ์ ทานา

กศน.อำเภอแม่แจ่ม

อาจารย์ที่ปรึกษา อ.กัลยา หอมดี

การศึกษา เรื่อง การรักษาความเย็นของน้ำแข็ง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนของเกลือที่มีผลต่อการรักษาความเย็นของน้ำแข็ง และเปรียบเทียบระหว่างซีลี้อยกับแกลบ ที่มีผลต่อการรักษาความเย็นของน้ำแข็งกับเกลือ โดยมีวิธีการ ดังนี้ การทดลองที่ 1 นำน้ำแข็งผสมกับเกลือด้วยอัตราส่วน น้ำแข็ง 200 กรัม : เกลือ 10 , 20 และ 30 กรัม เปรียบเทียบน้ำแข็งธรรมดาที่ไม่ได้ผสมกับเกลือ แล้ววัดอุณหภูมิทุก 15 นาที จนครบ 1.30 ชั่วโมง การทดลองที่ 2 นำอัตราส่วนผสมจากผลการทดลองที่ 1 สามารถรักษาอุณหภูมิได้ดีที่สุด มาผสมกับวัสดุแกลบ เปรียบเทียบกับการผสมกับซีลี้อยในอัตราส่วน 1 : 1 ผลการศึกษาพบว่าส่วนผสมระหว่างน้ำแข็ง 200 กรัม กับ เกลือ 20 กรัม สามารถรักษาอุณหภูมิต่ำได้ดีที่สุดเมื่อใช้เวลาเท่าเดียวกัน และซีลี้อยสามารถรักษาอุณหภูมิต่ำของน้ำแข็งได้ดีกว่าแกลบ เมื่อใช้เวลาเท่ากัน

กิตติกรรมประกาศ

โครงการ เรื่อง *การรักษาความเย็นของน้ำแข็ง* ที่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับการช่วยเหลือจากคุณครูกัลยา หอมดี ที่ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำตลอดเวลาของการดำเนินงาน ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการสนับสนุนอุปกรณ์การทดลอง จนทำให้โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

คณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าโครงการ เรื่อง *การรักษาความเย็นของน้ำแข็ง* เรื่องนี้ จะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษาคือต่อไป

คณะผู้จัดทำ

มิถุนายน 2555

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

สารบัญตาราง

สารบัญภาพ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

1.2 วัตถุประสงค์

1.3 สมมติฐาน

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5 ขอบเขตการการศึกษา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7 นิยามปฏิบัติการ

บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1

2.2

บทที่ 3 วิธีดำเนินการ

3.1 วัสดุ อุปกรณ์

3.2 วิธีดำเนินการ

บทที่ 4 ผลการศึกษา

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

จากสภาพการทำงานของคนอำเภอมแม่แจ่ม เป็นถิ่นทุรกันดาร มีสภาพภูเขา สลับซับซ้อน ยากแก่การเดินทางเข้าไปในพื้นที่การปฏิบัติงาน และกระแสไฟฟ้ายังเข้าไม่ถึง จึงขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับทำความเย็นในการเก็บรักษาอาหารสด ประเภทเนื้อสัตว์ ผักสดต่างๆ และอื่นๆ ในการประกอบอาหารกลางวัน สำหรับเด็กนักเรียนในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” ในจุดต่าง ส่งผลให้นักเรียนได้รับอาหารไม่ครบ 5 หมู่ ตามหลักโภชนาการ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของเด็กนักเรียนโดยตรงแก่เด็กในถิ่นทุรกันดาร

ปัจจุบัน คนอำเภอมแม่แจ่ม มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” ที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จำนวน 36 แห่ง ที่ต้องการอาหารสดจำพวกเนื้อสัตว์ ผักสด และเครื่องปรุงรสต่างๆ ในการประกอบอาหารกลางวัน ทุกวันนี้ต้องใช้น้ำแข็งในการรักษาอาหารให้สดโดยการใช้น้ำแข็งที่ซื้อมาพร้อมกับอาหาร แต่ต้องเดินทางไกล ทำให้น้ำแข็งละลายเร็วมาก ดังนั้น จึงสนใจที่จะศึกษาโครงการเรื่องการรักษาความเย็นของน้ำแข็ง เพื่อให้ทราบส่วนผสมที่ทำให้น้ำแข็งสามารถเก็บรักษาความเย็นให้ได้นาน เพื่อยืดอายุในการเก็บรักษาวัตถุดิบในการประกอบอาหาร

1.2 วัตถุประสงค์ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้จัดทำได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

- 1.2.1. เพื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนของเกลือที่มีผลต่อการรักษาความเย็นของน้ำแข็ง
- 1.2.2. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างซีลีเนียมกับเกลือ ที่มีผลต่อการรักษาความเย็นของน้ำแข็งกับเกลือ

1.3 สมมติฐาน

1. เกลือที่มีอัตราส่วนต่างกันมีผลต่อการรักษาความเย็นของน้ำแข็งแตกต่างกัน
2. เกลือและซีลีเนียมมีผลต่อการรักษาความเย็นของน้ำแข็งแตกต่างกัน

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 การทดลองที่ 1.

ตัวแปรต้น

อัตราส่วน น้ำแข็ง : เกลือ ได้แก่ 1 : 1 , 1 : 2 และ 1 : 3

ตัวแปรตาม	ระดับอุณหภูมิ
ตัวแปรควบคุม	1. ภาชนะ 2. ระยะเวลา 3. ชนิดของเกลือ 4. ชนิดและปริมาณของน้ำแข็ง 5. ชนิดของเทอร์โมมิเตอร์ 6. สถานที่

1.4.2 การทดลองที่ 2.

ตัวแปรต้น	1. ชี้อ้อย 2. แกลบ
ตัวแปรตาม	ระดับอุณหภูมิ
ตัวแปรควบคุม	1. ภาชนะ 2. ระยะเวลา 3. ชนิดและปริมาณของเกลือ 4. ชนิดและปริมาณของน้ำแข็ง 5. ชนิดของเทอร์โมมิเตอร์ 6. สถานที่

1.5 ขอบเขตการศึกษา ในการศึกษาค้างนี้ มีขอบเขตของการศึกษาดังนี้

- 1.5.1 น้ำแข็งที่นำมาศึกษาเป็นน้ำแข็งโม
- 1.5.2 เกลือที่นำมาศึกษาเป็นเกลือชนิดป่น
- 1.5.3 ชี้อ้อย ที่นำมาศึกษาเป็นชี้อ้อยที่ได้จากการเลี้ยงไม่เนื้อแข็ง
- 1.5.4 แกลบ ที่นำมาศึกษาเป็นแกลบที่ได้มาจากโรงสีข้าว
- 1.5.5 ระยะเวลา วันที่ 27 - 28 มิถุนายน 2555
- 1.5.6 สถานที่ สถาบัน กศน.ภาคเหนือ จ.ลำปาง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 นำผลที่ได้จากการทดลองมาใช้ในการเก็บรักษาวัตถุดิบในการประกอบอาหารให้คงอยู่
- 1.6.2 เด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารได้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ตามหลักโภชนาการ
- 1.6.3 ลดค่าใช้จ่ายในด้านการขนส่งวัตถุดิบในการประกอบอาหาร

1.7 นิยามปฏิบัติการ

1.7.1 **แกลบ** หมายถึง เปลือกของข้าวสาร เป็นส่วนที่เหลือใช้จากการผลิตข้าวสาร เมล็ดมีลักษณะเป็นรูปทรงรี เมื่อยาวสี่เหลี่ยมมนน้ำตาล

1.7.2 **ขี้เลื่อย** หมายถึง ขี้เลื่อยแห้ง เป็นขี้เลื่อยที่ได้จากการเลื่อยไม้แปรรูปต่างๆ ที่กำลังนำไปใช้ใน การก่อสร้าง หรือเศษขี้เลื่อยที่ได้จากการแกะสลัก และทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ต่างๆ

1.7.3 **เกลือบ** หมายถึง แร่ธาตุทางโภชนาการชนิดหนึ่ง โดยหลักแล้วคือโซเดียมคลอไรด์

1.7.4 **น้ำแข็งโม** หมายถึง น้ำที่นำมาผ่านกรรมวิธีทำให้เยือกแข็งแล้วนำมาโม

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาโครงการเรื่อง การรักษาความเย็นของน้ำแข็ง คณะผู้ศึกษาได้ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและจากเว็บไซต์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

2.1 “เวลา เอาเกลือละลายน้ำ ถ้าจะให้เกลือละลายเร็วเราจะต้อง ใช้น้ำร้อน เกลือจะละลายเร็ว เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ทั้งนี้ก็เพราะเกลือต้องการความร้อน สำหรับช่วยในการละลายตัว ให้หมด โดยเร็วนั่นเอง ดัง นั้น เมื่อน้ำแข็งใส่ลงไปเกลือ เกลือที่ต้องการละลายตัว ไม่สามารถจะหาความร้อนที่ไหนมาช่วยละลายได้ จึงดึงความร้อนจากน้ำแข็ง ซึ่งปนลงไปนั่นเอง น้ำแข็งซึ่งเย็นอยู่แล้วจึงยิ่งเย็นลงไปอีก และเย็นลงเรื่อยๆ ด้วยเหตุผลเช่นนี้ตัวไอศกรีมซึ่งอยู่ในถังและมีสภาพเป็นของเหลวจึงถูกดึง ความร้อนออกไป เพื่อไปช่วยเกลือและน้ำแข็งนอกถัง ของเหลวในถังจึงเย็นลงตามลำดับจนกระทั่งจับตัวกันแข็งขึ้น” (เกลือกับน้ำแข็ง, 2555: เว็บไซต์)

2.2 “น้ำแข็งละลายเพราะมีการถ่ายเทความร้อน ถ้าวางน้ำแข็งไว้เฉยๆ ก็เกิดการถ่ายเทความร้อนกับอากาศรอบๆ ซึ่งอากาศเป็นตัวถ่ายเทความร้อนได้ดี .. ทีนี้ถ้าเอาพัดลมเป่า ก็จะมีละลายเร็ว เพราะอากาศเย็นจะถูกเป่าออกไป อากาศอุ่นจะอยู่รอบน้ำแข็งตลอดเวลาถ้าเอาแกลบหรือขี้เลื่อย อากาศก็จะเข้าถึงน้ำแข็งได้น้อย และอากาศเย็นจะอยู่รอบๆ น้ำแข็ง การถ่ายเทความร้อนก็จะช้าลง ทำให้ละลายช้าครับ” (แกลบ/ขี้เลื่อยกับการถ่ายเทความร้อน, 2555: เว็บไซต์)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

3.1 วัสดุ อุปกรณ์

1. บีกเกอร์ ขนาด 200 มล.	จำนวน 4 ใบ
2. เทอร์โมมิเตอร์	จำนวน 4 แห่ง
3. นาฬิกาจับเวลา	จำนวน 1 ตัว
4. น้ำแข็งโม้	จำนวน 3 กิโลกรัม
5. แกลบ	จำนวน 500 กรัม
6. ซีลี้อย	จำนวน 500 กรัม
7. เกลือปน	จำนวน 1 กิโลกรัม
8. ถังน้ำ ขนาดบรรจุ 10 ลิตร	จำนวน 2 ใบ

3.2 วิธีการดำเนินการ การศึกษาเรื่อง การรักษาความเย็นของน้ำแข็ง ได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

3.2.1 การทดลองที่ 1

1. เตรียมอุปกรณ์ ดังนี้

1. บีกเกอร์ ขนาด 200 มล.	จำนวน 4 ใบ
2. เทอร์โมมิเตอร์	จำนวน 4 แห่ง
3. นาฬิกาจับเวลา	จำนวน 1 ตัว
4. น้ำแข็งโม้	จำนวน 800 กรัม
5. เกลือปน	จำนวน 60 กรัม

2. แบ่งน้ำแข็งออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆ กัน ส่วนละ 200 กรัม

3. นำน้ำแข็งส่วนที่ 1 ใส่ลงไปนบีกเกอร์ที่ 1 แล้ววัดอุณหภูมิทุก 15 นาที จนครบ 1.30

ชั่วโมง

4. นำน้ำแข็งส่วนที่ 2 ผสมกับเกลือจำนวน 10 กรัม ใส่ลงไปนบีกเกอร์ที่ 2 แล้ววัดอุณหภูมิทุก 15 นาที จนครบ 1.30 ชั่วโมง

5. นำน้ำแข็งส่วนที่ 3 ผสมกับเกลือจำนวน 20 กรัม ใส่ลงไปนบีกเกอร์ที่ 3 แล้ววัดอุณหภูมิทุก 15 นาที จนครบ 1.30 ชั่วโมง

6. นำน้ำแข็งส่วนที่ 4 ผสมกับเกลือจำนวน 30 กรัม ใส่ลงไปนบีกเกอร์ที่ 4 แล้ววัดอุณหภูมิทุก 15 นาที จนครบ 1.30 ชั่วโมง

7. บันทึกผลการทดลอง

8. สรุปและรายงานผลการทดลอง

3.2.2 การทดลองที่ 2

1. เตรียมอุปกรณ์ ดังนี้

1. ถังน้ำ ขนาด 10 ลิตร	จำนวน 2 ใบ
2. เทอร์โมมิเตอร์	จำนวน 2 แห่ง
3. นาฬิกาจับเวลา	จำนวน 1 ตัว
4. น้ำแข็งโม	จำนวน 400 กรัม
5. เกลือป่น	จำนวน 60 กรัม
6. แกลบ	จำนวน 200 กรัม
7. ช้อน	จำนวน 200 กรัม

2. แบ่งน้ำแข็งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนละ 200 กรัม แล้วใส่ลงในถังน้ำที่ 1 และ 2

3. จากผลการทดลองที่ 1 ดูว่าปริมาณเกลือที่ทำให้น้ำแข็งรักษาอุณหภูมิได้ดีที่สุด แล้วชั่งเกลือปริมาณดังกล่าว ผสมกับน้ำแข็งในถังที่ 1 และ 2 และคลุกให้เข้ากัน

4. ชั่งแกลบ 200 กรัม นำไปคลุกกับน้ำแข็งในถังที่ 1 แล้ววัดอุณหภูมิทุก 1 นาที จนครบ 1.30 ชั่วโมง

5. ชั่งช้อน 200 กรัม นำไปคลุกกับน้ำแข็งในถังที่ 2 แล้ววัดอุณหภูมิทุก 1 นาที จนครบ 1.30 ชั่วโมง

6. บันทึกผลการทดลอง

7. สรุปและรายงานผลการทดลอง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษา เรื่องปริมาณของเกลือในอัตราส่วนต่างๆ ที่มีผลต่อการรักษาอุณหภูมิ ซึ่งได้ดำเนินการโดย ผสมน้ำแข็งเข้ากับเกลือในอัตราส่วนต่างๆ ได้ผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของน้ำแข็งผสมเกลือในอัตราส่วนต่างกัน เวลาต่างๆ

เวลา (นาที)	อุณหภูมิ (C°)				หมายเหตุ
	บีกเกอร์ 1	บีกเกอร์ 2	บีกเกอร์ 3	บีกเกอร์ 4	
0	0	ต่ำกว่า 0	ต่ำกว่า 0	ต่ำกว่า 0	อุณหภูมิห้อง เท่ากับ 27 องศา เซลเซียส
15	1	ต่ำกว่า 0	ต่ำกว่า 0	ต่ำกว่า 0	
30	2	0	ต่ำกว่า 0	ต่ำกว่า 0	
45	8	3	2	3	
60	17	11	9	12	
75	21	16	15	17	
90	21	21	19	21	

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า บีกเกอร์ 3 ซึ่งเป็นส่วนผสมระหว่างน้ำแข็ง 200 กรัม กับเกลือ 20 กรัม สามารถรักษาอุณหภูมิความเย็นได้ดีที่สุดเมื่อใช้เวลาเท่าเดียวกัน

จากการศึกษา เรื่องผลของวัสดุแกลบ และขี้เลื่อยที่มีผลต่อการรักษาอุณหภูมิของส่วนผสมระหว่างน้ำแข็งกับเกลือ ซึ่งได้ดำเนินการโดยนำส่วนผสมในอัตราส่วน ของผลการทดลองที่ 1 ที่สามารถรักษาอุณหภูมิตัวความเย็นได้ดีที่สุดมาผสมกับแกลบ และเปรียบเทียบกับส่วนผสมกับขี้เลื่อย ในอัตราส่วน 1 : 1 ได้ผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ ของแกลบและขี้เลื่อย เมื่อนำมาผสมกับน้ำแข็ง และเกลือ

เวลา (นาที)	อุณหภูมิ (C°)		หมายเหตุ
	น้ำแข็ง+เกลือ+ แกลบ	น้ำแข็ง+เกลือ+ ขี้เลื่อย	
0	8	7	อุณหภูมิห้อง เท่ากับ 27 องศาเซลเซียส
15	5	4	
30	1	1	
45	5	4	
60	18	7	
75	18	11	
90	19	14	

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษา พบว่าขี้เลื่อยสามารถรักษาอุณหภูมิตัวความเย็นของน้ำแข็งได้ดีกว่าแกลบ เมื่อใช้เวลาเท่ากัน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องการรักษาความเย็นของน้ำแข็ง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน **ตอนที่ 1** ทดลองเรื่องปริมาณของเกลือที่มีผลต่อการรักษาความเย็นของน้ำแข็ง ผลการทดลองปรากฏว่า ในน้ำแข็งจำนวน 200 กรัม นั้น ปริมาณเกลือที่เหมาะสมคือ 20 กรัม จะทำให้น้ำแข็งรักษาอุณหภูมิความเย็นได้นานที่สุด **ตอนที่ 2** ทดลองเรื่องการนำส่วนผสมอื่นผสมลงไปในการทดลองที่ 1 แล้วทำให้น้ำแข็งรักษาอุณหภูมิได้นานที่สุด โดยใช้ ชี้อ้อยกับเกลือ ผลการทดลองปรากฏว่าชี้อ้อยรักษาความเย็นของน้ำแข็งได้นานมากกว่าเกลือ

5.2 อภิปรายผล

ในการทดลองของ การทดลอง ที่ 1 เพื่อเป็นการหาอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำแข็งกับเกลือว่าควรผสมเกลือในอัตราส่วนเท่าไร จึงจะทำให้น้ำแข็งสามารถรักษาอุณหภูมิความเย็นได้ดีที่สุด พบว่าเมื่อนำเกลือ 20 กรัม ผสมกับน้ำแข็ง 200 กรัม จะสามารถรักษาอุณหภูมิได้ดีที่สุด เมื่อนำมาคำนวณอัตราส่วน คือ น้ำแข็ง : เกลือ เท่ากับ 2000 : 1 ส่วน จากนั้นจึงนำผลไปทดสอบกับวัสดุอื่นที่ช่วยป้องกันน้ำแข็งให้ละลายช้าลง ได้แก่ เกลือกับชี้อ้อย พบว่าวัสดุทั้งสองสามารถรักษาอุณหภูมิความเย็นของน้ำแข็งได้ดียาวนานกว่าน้ำแข็งเปล่า เพราะว่าเกลือและชี้อ้อยจะช่วยป้องกันไม่ให้น้ำแข็งได้สัมผัสอากาศโดยตรง แต่ว่าเกลือจะมีช่องว่างให้อากาศเข้าไปสัมผัสน้ำแข็งมากกว่าจึงทำให้น้ำแข็งละลายและสูญเสียความอุณหภูมิความเย็นได้มากกว่าชี้อ้อย

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการทดลองโดยเพิ่มความหลากหลายของปริมาณเกลือให้มากขึ้นเพื่อหาอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำแข็งกับเกลือที่ดีที่สุดและเหมาะสมมากที่สุด
2. ควรทำการทดลองโดยเปลี่ยนชนิดของน้ำแข็งเป็นชนิดอื่น เช่น น้ำแข็งหลอด น้ำแข็งก้อน เป็นต้น
3. ควรทำการทดลองโดยเปลี่ยนปริมาณของเกลือและชี้อ้อย เพื่อหาอัตราส่วนผสมที่เหมาะสมที่สุด

บรรณานุกรม

อำนาจ เจริญศิลป์. เกลีสักบน้ำแข็ง [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://board.postjung.com/520399.html> (วันที่ค้นข้อมูล : 27 มิถุนายน 2555)

แกลบซีลี้อยกับการถ่ายเทความร้อน [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://guru.google.co.th/guru/thread?tid=1c2d61cf5ca22d58> (วันที่ค้นข้อมูล : 27 มิถุนายน 2555)